

שחקנית מארתה קדר במציאות
המפיק הדגול הציע אורגיה

קפיצה חשובה. באירופה כבר הכירו אותה הכל (מה עוד שהופיעה בינתיים גם ב"סידרת-טלוויזיה פופולארית בשם העלמה מאוניון). אבל ככל אירופית, היא ראתה את ההצלחה האמיתית בפריצה לשוק האמריקאי. את סירטון של ללוש אולי לא ראו די אנשים, אבל החשובים באמת ראו אותה, וביניהם המפיק רוברט אוואנס, שביקש ממנה שתבוא לארצות-הברית ותעשה מיבחן-בד עם דאסטין הופמן, לסרט שתכנן זה כמה שנים, איש המאראטון. "למען האמת, לא הטלתי ספק בכישיונה", טען אוואנס. "רציתי רק לבדוק אם נוצר אותו קשר קסם, שכל סרט זקוק לו, בינה לבין הופמן". הקשר, כידוע, נוצר, והיו שסברו כי אוואנס לא היה אובד

יסודית שלמדה את כל רזי המיקצוצע על בוריים. ולא זו בלבד, אלא הסתבר שהיא יודעת גם לבחור את בניהוג שלה, כאשר נפרדה מפיליפ דה ברקה (שהוא עדיין ידיד קרוב) אימצה תחתיו את קלוד ללוש. זה האחרון ידוע לא רק כבמאי-קולנוע, אלא גם כאיש-עסקים ומפיק ממותל, שידע לנצל את הצלחותיו המיסחריות ולהשתמש בכספים שהרוויח להרחבת אופקי ההשקעות שלו, כך שלא כל ביצי הזהב שלו מונחות בסל אחד. אולם משהכיר את העלמה קדר, הוא הפך גם גבר מאוהב מאוד, וסוד גלוי הוא שרק למען מארתה נכנס להרפתקה הרקולונית היקרה ביותר שעשה עד היום, סרט בשם כל החיים (באמריקה קוראים

מארתה קדר וברוס דרן ב"יום א' השחור"
מחבלת ערביה-למחצה

מבחינים בהבדל. בשכיבה, שנינו בעלי אותו גובה." כשחקנית אמיתית, הודתהה כל-כך עם תפקידה בבובי דירפילד, עד שנפתולי עם אהבה ומהפכה בסרט השתקפו גם ביחסים שבינה לבין פאצינו בחיים. אחרי ההסרה שהיא יצא לניו-יורק להופיע במחזה ואילו היא, אומנם לא חלתה כגיבורת הסרט, אבל סבלה מתמוטטות-עצבים ור אושפזה למשך שבועיים. פאצינו נסע את הבמה כדי להיות לידה, ונטל אותה עימו, עכשיו, לניו-יורק.

תדריך חובה לראות:

תל-אביב — פנים אל פנים, מילחמת הכוכבים, קריאת העורב, רחוב הסדר.
ירושלים — מילחמת הכוכבים, ד"ר זיוואג, רסיסי חיים.
חיפה — פנים אל פנים, הפרקליט, הגיס והכיס, מילחמת הכוכבים, שחק אותה, סם.
תל-אביב

*****פנים אל פנים** (אורלי, שוודיה) — ההתמוטטות הנפשית ותחילת השיקום של רופאה פסיכיאטרית. פרק נוסף בנבירה בתוך גיבוי העם השוודי של אינגמר ברגמן. מישחק מדהים של ליב אולמן בתפקיד הראשי.

*****קריאת העורב** (צפון, ספי-רד) — ילדות אפופה מיסטורית, ערפילי מוות והתעוררות מינית, ומאחרי כל אלה משל על החיים בספרד של פראנקו. סרט מורכב ומעניין של קארלוס סאורה, עם ג'ראלדין צ'אפלין והילדה אנה טורנט, שגונבת את ההצגה מכולם.

*****הקטור ז'יוואגו** (סמדר, אר-צות-הברית) — סיפור-אהבה המתפשט על פני המהפכה הרוסית, מבלי להיות שווה ערך לסיפור של פאסטרנאק, זוהי אפופיאה קולנועית מרהיבת-עין המעוררת התרגשות ברגעים רבים. עם ג'ולי קריסט, עומאר שריף ותום קורטני.

*****הפרקליט, הגיס והכיס** (אורלי, ארצות-הברית) — צלם טלוויזיה מעמיד פני נכה, בעצת גיסו, כדי לשחזר מחברת-ביטוח. סאטירה פראית שנונה של בילי ויילדר על אורחות חיים אמריקאיים ופולחן רדיפת-הכסף. עם ואלתר מתאו וג'ק למון.

*****שחק אותה, סם** (בית אבא חושי, ארצות-הברית) — משוגע לקולנוע מקבל השראה, ביחסיו עם המין החלש, מרוחו של האמפרי בוגארט. שיתוף-הפעולה הראשון בין וודי אלן ודיאן קיטון.

וביקש המלצה על שחקנית אירופית כיש"רונת, ירש אותה לבובי דירפילד. האמריקאים משוכנעים שהיא יכולה להיות גארבו חדשה. האירופיות מקנאות בה. "אינבל אדואני פשוט משוגעת... קראתי בעיתונים שהיא סירבה להופיע ביום א' השחור, ור שפולאק הציע לה את התפקיד בבובי דירפילד ורק אחרי שסירבה, פנה אלי, היא בכלל אינה לטעמו של סידני, אתם יכולים לשאול אותו. האמת היא שהוא רצה בתחילה את קאתרין דנב", אומרת מארתה ב"להט.

פולאק, מצידו, מאושר מבחירתו הסר פית, ואינו חדל לשבחה. העיתונות, בינתיים, הספיקה לקשור את שמה כימעט עם כל מי שיש לו מה לומר בתעשיית הסרטים האמריקאית. עד שהסתבר, מעל לכל ספק, כי הגבר הנוכחי — בינתיים — בחייה, הוא אל פאצינו.

זה החל בלגימת יין בין צילום לצילום בבובי דירפילד, והתפתח לרומן סוער, וכשמזכירים לה שגם פאצינו נמך ממנה, כהופמן, היא משיבה: "בסצנות אהבה אין

ייקטיווי לגמרי כאשר קבע זאת. קדר, שעזבה בינתיים את ללוש, ראתה את שמה קשור בזה של אוואנס בטורי הרכילות, ואשר לעובדה שהיא גבוהה מהופמן, ש"הופיע מולה, ב-10 סנטימטרים לפחות, נמצא מייד תירוק מתאים. "הופמן אוהב נערות גבוהות ממנו", הסבירו, והצביעו על אשתו, רקדנית מיקצועית הגבוהה כ"מרתה.

מאז הולך לה הכל חלק, ג'ון פראנקג'יימר ראה אותה באיש המאראטון והפך אותה למחבלת ערביה-למחצה ביום א' השחור. סידני פולאק, שפנה לפרנקג'יימר

לו: (ועתה אהובתי), סרט העוקב אחר שתי מישפחות לכל אורך המאה ה-20 (הדימיון ל-1900 של ברטולוצ'י אינו מיקרי). מארתה קדר מופיעה בשלושה תפקידים שונים ב"סרט, הנמשך יותר משעתיים וחצי, ומס"תיום אי-שם בעתיד אחרי שהתחיל עם הנץ המאה.

המבקרים המיקצועיים לא היו מאושרים מן התוצאה הסופית, והסרט עלה כל-כך ביוקר (בניגוד גמור למרבית סרטי ללוש, אבל מה לא עושה גבר מאוהב למען אהובתו?). עד שלא זכה לכסות את הוצאותיו, אולם למארתה קדר שימש הסרט קרש-

קוסטא-גאוראס:

האם אפשר לעצור

את הקידמה?

קוסטא-גאוראס יוצא לדוג. כהרגלו, המטרה פוליטית, אבל שם סירטו החדש הוא ציפור השלן (קורמורנט), שאותו כתב יחד עם פראנקו סולינאס, שותפו בשני סרטי האחרונים (ומי שכתב עבור ג'ון לוזי את מר קליין).

ציפור השלן משמשת דייגים באינורים מסוימים של אסיה, מספר קוסטא-גאוראס. "עונדים טבעת לצווארה, והיא מונעת ממנה לבלוע את הדגים הגדולים שהיא דגה. היא מביאה אותם אל הדיג שאילף אותה, ומקבלת בתמורה דג קטן."

"זה, בערך, מה שקורה בסרט שלי. שני דורות ניצבים זה מול זה. הדור הראשון הוא זה שאגר את ההון ואת הכוח, והיה עסוק במלאכת האגירה עד שלא נותר לו פנאי ליהנות מן החיים. עתה, הדור היחיד שמעניין אותו הוא לשמור על כל מה שצבר, ואילו בני הדור החדש, הצעירים, המצויים דים במחשבים ובטכנולוגיה, מתכווננים לגזול מן הדור הקודם את אוצרותיו. זהו עימות שמעל ומעבר למילחמת המעמדות ולמאבק החברתי. הסרט מנסה להעמיד בסימך שאלה את עצם הבסיס לקיומה של החברה בימינו. האם אפשר באמת לשנות את פני ההיסטוריה ולעצור את הקידמה, כפי שרבים היו רוצים לעשות?"

ציפור השלן יצולם בשלוש יבשות. שבוע אחד בארצות-הברית, שבוע אחד במזרח-הרחוק וכל השאר, באירופה. את התפקיד הראשי בסרט, כנציג הדור הקודם, האגרי, השמרני,

נתן קוסטא-גאוראס בידי השחקן האמריקאי ויליאם הולדן, שאחרי רשת שיזור שב למשך תשומת-לב גדולה בעולם. מולו מתכונן קוסטא-גאוראס להציב את מייק מוריארטי, אחד השחקנים הצעירים בני דורם של פאצינו ודה-נירו, הנחשב באמריקה מוכשר לא פחות מהם. מוריארטי הופיע בסרט צנוע בשם הקש בחוף לאט יחד עם דה-נירו, אבל הסרט לא הוצג בישראל, משום שמפציו סברו כי אינו מיס"חרי עד הצורך. זאת, למרות שהסרט זכה בביקורות חיוביות באמריקה ואף נכלל בכמה מרשימות עשרה הסרטים הטובים ביותר של עיתונים גדולים, לפני ארבע שנים.